



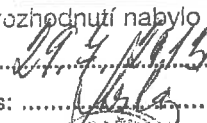

Ministr vnitra  
Ing. Martin Pecina, MBA

prac. č.: 0081 r

Praha 24-07-2013

24.7.2013

Č. j.: MV-66660 - 4/VS - 2013

Toto rozhodnutí nabylo právní moci  
dne: 24.7.2013  
podpis:   


## Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu, který podali manželé

- Arménie

a

Arménie, (dále jen „žadatelé“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 11. 4. 2013, č.j.: VS-3036/53/2-2011, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), do níž zahrnuli i dva nezletilé syny,

1 - Česká republika a

- Česká republika, všichni státní občané

Arménie, trvale bytem :

t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

## Odůvodnění:

I.

Žadatelé požádali prostřednictvím Krajského úřadu kraje Vysočina pro sebe a dva nezletilé syny o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 15. 12. 2011. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli, žadatelce a staršímu synovi povolen od 28. 6. 2006, mladšímu synovi pak od 10. 9. 2007. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 11. 4. 2013, č.j.: VS-3036/53/2-2011, byla jejich žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Do dotazníku k žádosti žadatelé uvedli, že se na území České republiky zdržují od roku 1996. Z podaných životopisů vyplývá, že po uzavření manželství v Arménii v lednu 1996 přijeli navštívit žadatelčiny rodiče, kteří žijí a pracují v Jihlavě. Zde žije a pracuje i žadatelčin bratr. Žadatelé se rozhodli v Jihlavě zůstat a zde se jim v roce            narodil nezletilý syn i            a v roce            nezletilý syn            . Žadatel od

Vypraveno dne:

25-07-2013

2x (M) + MD

počátku srpna 2000 do konce června 2007 působil v obchodní společnosti S s.r.o., zabývající se stavebnictvím; od počátku srpna 2007 do konce června 2010 byl v družstvu , aby opět byl do konce listopadu zaměstnán ve společnosti S s.r.o. Od 1. 12. 2012 je zaměstnán jako vedoucí provozu v družstvu . Žadatelka byla od začátku dubna 2004 do konce října 2010 a od začátku února 2011 zaměstnána v družstvu C , od začátku března 2012 je zaměstnána jako vedoucí v družstvu J . Žadatelé dále podnikají prostřednictvím tohoto družstva, které vzniklo v roce 2012 a v němž žadatelka působí jako místopředsedkyně představenstva a žadatel jako člen představenstva. Družstvo provozuje prodejnu potravin. Starší syn, zahrnutý do žádosti, je student gymnázia v Jihlavě a ve své věkové kategorii je úspěšný ve sportu – kopané. Mladší syn, zahrnutý do žádosti, v době jejího podání chodil do mateřské školy. Žadatelé bydlí na adrese trvalého pobytu v rodinném domě, který zakoupili v roce 2007 prostřednictvím hypotečního úvěru ve výši 1 513 500 Kč.

## II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 1. 2. 2012, č.j.: VS-3036/53/2-2011, podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatelů přerušilo do 2. 3. 2012 a zároveň je vyzvalo k odstranění nedostatků žádosti s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a vyjádření. Žadatelé byla v příloze tohoto usnesení zaslána kopie stanoviska Magistrátu města Jihlavy ze dne 7. 11. 2011, z něhož vyplývá, že žadatel byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žadatel byl upozorněn, že se k uvedenému stanovisku může písemně vyjádřit ve lhůtě stanovené k doložení stanovených podkladů pro vydání rozhodnutí.

Dále Ministerstvo vnitra tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž je podle ustanovení § 36 a § 38 vyrozumělo o jejich právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí.

Žadatelé byli dále poučeni, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a k prokázání splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, v intencích § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství. Zároveň byli žadatelé poučeni, že pokud požadované doklady nepředloží Ministerstvu vnitra ve stanové lhůtě, případně ve lhůtě na jejich žádost prodloužené, bude řízení o jejich společné žádosti, do níž zahrnuli dva nezletilé syny, zastaveno podle § 66 odst. 1

písm. c) správního řádu. Vyžádané doklady obdrželo Ministerstvo vnitra dne 1. 3. 2012.

Správní řízení bylo podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu opět přerušeno usnesením ze dne 18. 5. 2012, č.j.: VS-3036/53/2-2011 na dobu 30 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení. Žadatel byl zároveň vyzván, aby se vyjádřil a zaslal příslušné fotokopie dokladů k trestnímu řízení ve věci spáchání trestných činů podle § 145 a § 358 trestního zákoníku, které proti němu bylo dle zjištění Ministerstva vnitra vedeno. Žadatelka byla zároveň upozorněna na nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatelovo vyjádření a žadatelčina žádost o prominutí splnění uvedené podmínky byly doručeny Ministerstvu vnitra dne 19. 6. 2012.

Následně bylo správní řízení znovu přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usneseními ze dne 16. 7. 2012, č.j.: VS-3036/53/2-2011 a 18. 9. 2012, č.j.: VS-3036/53/2-2011 na dobu 30 dnů ode dne jejich oznámení žadatelům, z důvodu zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jednalo se především o finanční zdroje, z nichž byly od roku 2007 hrazeny životní náklady rodiny v České republice, včetně výše splátek hypotečního úvěru. Druhé usnesení se týkalo požadavku na doložení zdroje finančních prostředků, které žadateli měla poskytovat jeho matka, dále pak doložení existence nemovitého majetku v Arménii, z něhož mají žadatelům plynout finanční prostředky, včetně způsobu případného převedení těchto finančních prostředků do České republiky. Vyžádané podklady pro rozhodnutí obdrželo Ministerstvo vnitra dne 7. 8. 2012, respektive dne 22. 10. 2012.

Vzhledem k tomu, že ze shromážděných dokladů vyplynuly určité rozpory, Ministerstvo vnitra řízení o společné žádosti podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 15. 11. 2012, č.j.: VS-3036/53/2-2011 opětovně přerušilo a předvolalo žadatele na den 5. 12. 2012 za účelem vyjasnění nejasností. Žadatelé se ve stanovený termín k jednání dostavili, předložili další doklady. Předmětem jednání byly především pracovní a podnikatelské aktivity žadatelů a nejasnosti ohledně plnění povinností vůči státu na úseku zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení a daní družstvem, které nevykonává žádnou činnost a jehož je žadatel statutárním orgánem. Žadatelka byla upozorněna, že nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění jí nevznikl v souvislosti s ukončením mateřské dovolené, jak uvedla ve svém vyjádření ze dne 11. 6. 2012, ale v souvislosti s ukončením pracovního poměru. Další, nově vyžádané doklady na základě uvedeného jednání, byly Ministerstvu vnitra doručeny dne 20. 12. 2012.

### III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že dospělí žadatelé splňují podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti více než pět let a převážně se zde zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a prokázali znalost českého jazyka. Na rozdíl od žadatele, který splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, žadatelka tuto podmínku nesplňuje, neboť neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Zákon o státním občanství v § 11 odst. 4 připouští možnost prominutí splnění této podmínky z důvodu zvláštního zřetele hodných. Starší syn splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství. Mladší syn vzhledem ke svému věku beztrestnost nepokazuje. Na rozdíl od svého staršího bratra však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v době podání společné žádosti nedosáhl požadovaných nejméně pěti let povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Žadatelé požádali o prominutí splnění této podmínky mladšímu synovi podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť se narodil na území České republiky.

Ministerstvo vnitra po posouzení všech podkladů pro vydání rozhodnutí o žádosti dospělo k závěru, že žadatelce splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nepromine, stejně tak nepromine mladšímu synovi splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Své rozhodnutí opřelo o skutečnost, že podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení, zda splnění některé ze zákonných podmínek promine. Při rozhodování o společné žádosti respektive při úvaze o případném prominutí splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství vzalo do úvahy úroveň především pracovní integrace žadatelů do české společnosti, která přes délku pobytu žadatelů na území České republiky byla shledána za ne zcela dostatečnou. Z předložených dokladů je zřejmé, že žadatelé vykonávali pracovní činnost na základě uzavřených pracovních smluv zpravidla na zkrácený úvazek. S uvedeným souvisí doložená výše příjmů žadatelů, která např. v roce 2010 a 2011 činila méně, než činily náklady spojené pouze s bydlením žadatelů. Finanční podpora ze strany matky žadatele nemůže být zohledněna, neboť finanční zdroj pocházející z Arménie je neprůhledný, včetně způsobu převozu v hotovosti ze zahraničí. Pro úplnost je třeba doplnit, že dle sdělení 1. oddělení obecné kriminality Městského ředitelství policie Brno se nepodařilo u žadatele zjistit skutečnosti, opravňující zahájit trestní stíhání dle § 160 trestního řádu. Usnesením ze dne 1. 8. 2011 byla trestní věc podezření ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví ve stadiu pokusu a přečinu výtržnictví odložena.

Vzhledem k tomu, že uvedené podmínky nebyly žadatelce a mladšímu synovi prominuty, byla jejich společná žádost zamítnuta a nebyl jim vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohli obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. U žadatele a staršího syna pak byla respektována zásada jednotného státního občanství v rodině.

#### IV.

Proti rozhodnutí o neudělení státního občanství podali žadatelé včasný rozklad (rozhodnutí převzala žadatelka dne 16. 4. 2013 a žadatel dne 19. 4. 2013, rozklad byl doručen Ministerstvu vnitřní věci dne 3. 5. 2013). V rozkladu zrekapitulovali důvody, pro které nebylo jejich žádosti vyhověno, a to nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelkou a podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nezletilým žadatelem, dále z důvodu nedostatečné pracovní integrace a netransparentnosti finančních prostředků poskytovaných matkou žadatele.

Žadatelé v rozkladu uvedli, že se v České republice zdržují od roku 1996, nepobírali žádné sociální dávky, kterými by zatěžovali rozpočet České republiky a dále uvedli, že jsou schopni ze svých příjmů pokrýt veškeré životní potřeby. V této souvislosti uvedli, že nesouhlasí s názorem Ministerstva vnitřní věci, že jejich příjmy jsou nedostatečné a netransparentní.

Žadatelé dále uvedli, že považují neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nezletilému žadateli za nepřiměřeně tvrdé, neboť v průběhu řízení o žádosti dosáhla délka trvalého pobytu nezletilého žadatele na území České republiky pěti let a v případě žadatelky došlo k pochybení na úseku zdravotního pojištění nedopatřením, způsobeným neznalostí věci po mateřské dovolené.

Žadatelé dále nesouhlasí s názorem Ministerstva vnitřní věci, že nejsou v České republice pracovním způsobem integrováni. V této souvislosti namítají, že v České republice téměř od počátku pobytu podnikají, stejně tak i v současnosti, kdy jsou zároveň zaměstnaní a jejich čistý měsíční příjem činí pro každého 10 100 Kč. Žadatelé dále namítají, že jim nemůže být kladena k tíži skutečnost, že družstvo, respektive obchodní společnost, nevykazuje kladné hospodářské výsledky, a to vzhledem k potížím způsobených světovou hospodářskou krizí a vzhledem k tomu, že jejich pohledávka byla uspokojena v insolvenčním řízení pouze částečně. V této souvislosti rovněž žadatelé zdůraznili, že sami žádné dluhy nemají.

Závěrem žadatelé navrhuje, aby rozhodnutí Ministerstva vnitřní věci bylo zrušeno a jejich žádosti bylo vyhověno.

## V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti důležité pro rozhodnutí.

Při posuzování žádosti o udělení státního občanství České republiky se vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (dále jen „Ústava“), z něhož vyplývá, že nabývání a pozbývání státního občanství stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, který výslovně stanoví v § 7 odst. 1 podmínky, které musí žadatel o udělení státního občanství splňovat. Při posuzování žádosti o prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství, se vychází z předpokladu, že jde o výjimku, pro kterou musí být dány závažné důvody. V celém správním řízení o udělení státního občanství České republiky se ministr vnitra řídí zásadami, uvedenými v § 2 a § 3 správního řádu, i dalšími právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky. Každá žádost je posuzována nejen z toho hlediska, aby byly zabezpečeny a chráněny zájmy žadatelů, ale aby přijaté řešení bylo v souladu se zájmy České republiky, a aby při rozhodování skutkově podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

K důvodům, pro které nebylo společně žádosti vyhověno, ministr vnitra konstatuje, že porušení povinností na úseku zdravotního pojištění se žadatelka dopustila tím, že v době, kdy byla vedena Všeobecnou zdravotní pojišťovnou jako osoba bez zdanitelných příjmů (od 1. 11. 2010 do 31. 1. 2011) pojistné nehradila, na základě čehož jí byl vykázán nedoplatek ve výši 3 240 Kč a penále ve výši 163 Kč, které uhradila dne 27. 4. 2011. Nelze souhlasit s tvrzením žadatelky, že k pochybení došlo v souvislosti s ukončením mateřské, respektive rodičovské dovolené, neboť z doložených dokladů je zřejmé, že žadatelka byla po ukončení rodičovské dovolené (v červnu 2010) zaměstnána a k pochybení došlo až následně poté, co ukončila své zaměstnání. K dané věci je třeba uvést, že ministr vnitra ve shodě s Ministerstvem vnitra jako prvostupňovým správním orgánem, posuzuje plnění povinností v oblasti zdravotního pojištění za celou dobu povoleného trvalého pobytu, a to v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: As 51/2007-105. Podle něj nelze přijmout formalistický výklad zákona, spočívající v tom, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky, neboť taková interpretace se přičí smyslu a účelu uvedené právní normy. Ke gramatickému výkladu uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud uvedl, že z gramatického hlediska se u slovesa plnit

(respektive jeho třetí osoba jednotného čísla – plní) jedná o slovesný vid nedokonavý. To znamená, že se jedná o děj probíhající nebo trvající, zatímco vid dokonavý je stav konečný, kdy se něco jednou stane a je to dokonáno, dokončeno. Z uvedeného tak jasně vyplývá, že žadatelka měla své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně plnit po celou dobu, a to od povolení trvalého pobytu na území České republiky. V této souvislosti ministr vnitra připomíná, že systém veřejného zdravotního pojištění v České republice je založen na principu solidarity, kdy včasné a řádné odvádění pojistného ze strany povinných subjektů je jedním ze základních pilířů nezbytných pro řádné fungování tohoto systému.

Ministr vnitra dále konstatuje, že přestože lze žadatelčino pochybení vzhledem k jeho rozsahu, respektive intenzitě považovat za méně závažné, a to zejména při posuzování možnosti prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a v případě nezletilého žadatele lze při posuzování možnosti prominout mu splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, vzít na zřetel, že délka jeho povoleného trvalého pobytu na území České republiky přesahuje již pět let, je dle názoru ministra vnitra nezbytné posuzovat žádost žadatelů a jejich nezletilých synů o udělení státního občanství České republiky komplexně a přihlédnout i k dalším okolnostem vyplývajícím ze spisu, zejména pak k úrovni jejich pracovní integrace a k transparentnosti respektive netransparentnosti finančních prostředků, z nichž jsou hrazeny náklady celé čtyřčlenné rodiny. V této souvislosti je třeba uvést, že ministr vnitra nezpochybňuje tvrzení žadatelů, že jsou schopni uhradit své životní náklady včetně jednotlivých splátek hypotečního úvěru, pochybnosti však vzbuzuje především zdroj finančních prostředků, z nichž své životní náklady hradí, respektive hradili. Ze spisu například vyplývá, že výše příjmů žadatelů (ze zaměstnání a případně vyplácených sociálních dávek) činila v roce 2010 přibližně 95 000 Kč a v roce 2011 přibližně 112 000 Kč, tedy méně, než činily náklady spojené s bydlením žadatelů ve výši cca 10 000 Kč měsíčně a dále, že společnosti, respektive družstva, jejichž prostřednictvím žadatelé podnikají, v posledních letech nevykazovaly zisky. Ze spisu dále vyplývá, že žadatelé jsou odkázáni na finanční prostředky, které mají být do České republiky přiváženy v hotovosti a které jim, dle jejich tvrzení, poskytuje matka žadatele, žijící v Arménii. V dané souvislosti, kdy žadatelé sami tvrdí, že nemají žádné dluhy, ministr vnitra připouští rovněž pochybnosti, zda se s ohledem na malou výši oficiálně deklarovaných příjmů ze zaměstnání a podnikání nesnaží vyhnout povinným daňovým a obdobným odvodům z příjmů, které jim skutečně plynou.

Při hodnocení celkové pracovní integrace žadatelů do české společnosti ministr vnitra přihlédl nejen k příjmům žadatelů ze zaměstnání, ale i k době výkonu samotné pracovní činnosti, když žadatelé byli zpravidla zaměstnání na zkrácený pracovní úvazek, i k tomu, že v některých letech byla tato pracovní činnost vykonávána vzhledem k omluveným absencím ve značně zmenšeném rozsahu, přičemž finanční prostředky k úhradě životních nákladů jim, jak výše uvedeno,

poskytovala matka žadatele žijící v Arménii (v roce 2004 jim měla poskytnout finanční částku ve výši 230 000 Kč, v roce 2005 ve výši 250 000 Kč, v roce 2007 ve výši 300 000 Kč, v roce 2008 ve výši 230 000 Kč, v roce 2009 ve výši 350 000 Kč, v roce 2010 ve výši 290 000 Kč a v roce 2011 ve výši 270 000 Kč). Ministr vnitra sděluje, že hodnoceny byly rovněž hospodářské výsledky společnosti, respektive družstva, jejichž prostřednictvím žadatelé podnikají. K argumentům žadatelů je třeba uvést, že přihlédnout by bylo možné pouze k současné hospodářské situaci ovlivňující stavebnictví, tedy jednu z oblastí podnikatelského zájmu žadatele, respektive společnosti, jejímž prostřednictvím podniká a jejíž činnost je nyní utlumena. K námitce, že společnost nemohla vykazovat zisk z důvodu, že pohledávka společnosti byla v rámci insolvenčního řízení uspokojena pouze částečně přihlédnout nelze, a to i s ohledem na to, že se jednalo o ojedinělou záležitost v průběhu podnikatelské činnosti obchodní společnosti.

Za mylné je pak třeba považovat tvrzení žadatelů o tom, že nepobírali sociální dávky, když z doložených dokladů je patrné, že nezletilí žadatelé jsou příjemci přídatků na děti a žadatelka pobírala v minulosti rovněž rodičovský příspěvek.

Přestože žadatelé v rozkladu uvedli, že v současnosti dosahují již ze zaměstnání vyšších příjmů (oba cca 10 000 Kč čistého měsíčně), nelze, vzhledem k výše uvedenému, při posuzování jejich společné žádosti zcela odhlédnout od **pochybnosti ohledně zdrojů finančních prostředků** z nichž žadatelé hradí, respektive hradili životní náklady celé čtyřčlenné rodiny a od souvisejících pochybností o obcházení povinných odvodů z příjmů, zejména daňových.

Splnění podmínek po udělení státního občanství stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba každou žádost individuálně, řádně, spolehlivě a z více hledisek posoudit, při respektování smyslu a účelu zákona o státním občanství a mezí, které tento zákon stanoví.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení.



Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Ministr vnitra konstatuje, že byl posouzen veškerý dostupný spisový materiál a všechny podklady pro rozhodnutí. Žádost žadatelů byla znovu pečlivě prozkoumána. Jelikož ke změně rozhodných skutečností nedošlo, nezbylo ministru vnitra než se ztotožnit s názorem Ministerstva vnitra, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila řádně své povinnosti, které jsou jí uloženy zvláštním předpisem na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ačkoliv ministr vnitra vzal do úvahy i délku pobytu žadatelů na území České republiky, neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, na jejichž základě by mohl využít ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a nespĺnění výše uvedené podmínky prominout.

Žadatel a starší syn zahrnutý do společné žádosti sice podmínky dle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství splňují (s výjimkou podmínky spočívající v pozbytí dosavadního státního občanství), ministr vnitra při posouzení žádosti však přihlédl k zásadě jednotného státního občanství v rodině, resp. k vhodnosti jednotného státního občanství rodičů a dětí, když bylo vzato do úvahy, že není žádoucí, aby část rodiny disponovala občanstvím odlišným od žadatelky. Vzhledem k neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelce nebyl řešen ani mladší syn, který v době podání společné žádosti nespĺňoval podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Na návrh rozkladové komise bylo proto rozhodnuto, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, tedy podaný rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.



Ministr vnitra:

